

SOTURI- KISSAT

PITKÄT VARJOT

KOLMIKON MAHTI

5

ERIN HUNTER

WSOY

Englanninkielinen alkuteos

WARRIORS, POWER OF THREE #5: LONG SHADOWS

Originally published by HarperCollins Children's Books under the title

WARRIORS, POWER OF THREE #5: LONG SHADOWS

Text copyright © Working Partners Limited 2009

Series created by Working Partners Limited

Cover illustrations copyright © Owen Richardson 2015

Map art © Dave Stevenson 2015

Used by permission of HarperCollins Publishers

Taitto: Sisko Honkala

Kannen Soturikissat-logo: Mikko Valtavaara

Suomenkielinen laitos © Nana Sironen ja WSOY 2023

Werner Söderström Osakeyhtiö

Suomenkos ilmestynyt aiemmin Art Housen kustantamana 2016

ISBN 978-951-0-49637-4

Painettu EU:ssa

*Omistettu Jimmyn, Danan ja Emmy Grace Cherryn muistolle
Erityiskiitokset Cherith Baldrylle*

JOITAKIN KLAANIKISSOJA

MYRSKYKLAANI

Päällikkö	TULITÄHTI – kellanpunainen kolli, jonka turkki on liekinvärinen
Varapäällikkö	VATUKKAKYNSI – tummanruskea raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
Parantaja	LEHTILAMPI – vaaleanruskea raidallinen naaras, jolla on meripihkanväriset silmät; NÄRHITASSUN mestari
Soturit	(kollit sekä naaraat, joilla ei ole pentuja) ORAVALIITO – punaruskea naaras, jolla on vihreät silmät; KETTUTASSUN mestari TOMUTURKKI – tummanruskea raidallinen kolli HIEKKAMYRSKY – vaalean kellanpunainen naaras PILVIHÄNTÄ – pitkäkarvainen valkoinen kolli SANIAISTURKKI – kullanuskea raidallinen kolli RATAMOHÄNTÄ – kilpikonnakuvioisen ja valkoisen kirjava naaras, jolla on meripihkanväriset silmät OKAKYNSI – kullanuskea raidallinen kolli KIRKASSYDÄN – valkoinen naaras, jolla on kellanpunaisia läiskä SAARNITURKKI – vaaleanharmaa tummajuovainen kolli, jolla on tummansiniset silmät LUKKIKOIPI – pitkäjalkainen musta kolli, jolla on ruskea vatsapuoli ja meripihkanväriset silmät VALKOSIPI – valkoinen naaras, jolla on vihreät silmät; JÄÄTASSUN mestari KOIVURUSKA – vaaleanruskea raidallinen kolli HARMAARAITA – pitkäkarvainen harmaa kolli MARJANENÄ – kermanvärinen kolli

PÄHKINÄHÄNTÄ – pieni harmaavalkoinen naaras

HIIRIVIIKSI – harmaavalkoinen kolli

LEIJONAROIHU – kullanuskea raidallinen kolli,
jolla on meripihkanväriset silmät

PAATSAMALEHTI – musta naaras, jolla on vihreät
silmät

TUHKASYDÄN – harmaa raidallinen naaras

UNIKKOHALLA – kilpikonnakuviainen naaras

HUNAJALEHVÄ – vaaleanuskea raidallinen naaras

Oppilaat (yli kuuden kuun ikäiset soturiharjoittelijat)

NÄRHITASSU – harmaa raidallinen kolli

KETTUTASSU – punertava raidallinen kolli

JÄÄTASSU – valkoinen naaras

Kuningattaret (naaraat, jotka ovat tiineinä tai hoitavat pentuja)

LEHVÄPILVI – vaaleanharmaa tummajuovainen
naaras, jolla on vihreät silmät

KAUNOKAINEN – kermanvaalea pitkäkarvainen
kissa, joka on kotoisin hevospaikasta; **LUKKIKOIVEN**
pentujen **RUUSUPENNUN** (vaaleanuskea naaras) ja
KONNAPENNUN (mustavalkoinen kolli) emo

MILLI – hopeanharmaa raidallinen naaras, entinen
kotikisu; **HARMAARAIDAN** pentujen **VARPUPENNUN**
(tummanruskea naaras), **KIMALAISPENNUN** (hyvin
vaalean harmaa mustaraidallinen kolli) ja
KUKKAPENNUN (kilpikonnakuviainen,
valkolaikkuinen naaras) emo

Klaanin-
vanhimmat (entiset soturit ja kuningattaret, jotka viettävät vanhoja
päiviään)

PITKÄHÄNTÄ – vaalea kolli, jolla on mustat raidat;
siirtynyt varhain klaaninvanhimmaksi menetettyään
näkönsä

HIIRITURKKI – pieni tummanruskea naaras

VARJOKLAANI

Päällikkö	MUSTATÄHTI – suurikokoinen valkoinen kolli, jolla on valtavat pikimustat käpälät
Varapäällikkö	RUOSTETURKKI – punaruskea naaras
Parantaja	PIKKUPIILVI – erittäin pieni raidallinen kolli
Soturit	TAMMITURKKI – pieni ruskea kolli PIHLAJAKYNSI – kellanpunainen kolli SAVUJALKA – musta kolli; PÖLLÖTASSUN mestari MURATTIHÄNTÄ – valkoisen ja kilpikonnan- kuvioisen kirjava naaras KONNAJALKA – tummanruskea kolli VARISHALLA – mustavalkoinen kolli; OLIIVITASSUN mestari SYKKYRÄTURKKI – raidallinen naaras, jonka pitkät karvat sojottavat eri suuntiin ROTTA-ARPI – ruskea kolli, jolla on selässä pitkä arpi; PÄÄSTÄISTASSUN mestari KÄÄRMEHÄNTÄ – tummanruskea kolli, jolla on raidallinen häntä; KARSITASSUN mestari VALKOVESI – valkoinen pitkäkarvainen naaras, jonka toinen silmä on sokea; PUNATASSUN mestari
Kuningattaret	KELTATURKKI – kilpikonnakuvioinen naaras, jolla on vihreät silmät; PIHLAJAKYNNEN pentujen TIKERIPENNUN , LIEKKIPENNUN ja HUOMENPENNUN emo LUMILINTU – puhtaanvalkoinen naaras
Klaanin- vanhimmat	SETRISYDÄN – tummanharmaa kolli UNIKONVARSI – pitkäjalkainen vaaleanruskea raidallinen naaras

TUULIKLAANI

Päällikkö	YKSITÄHTI – ruskea raidallinen kolli
Varapäällikkö	SAARNIJALKA – harmaa naaras
Parantaja	KAARNAKASVO – lyhyhäntäinen ruskea kolli; HAUKKATASSUN mestari
Soturit	LOVIKORVA – raidallinen kolli VARISSULKA – tummanharmaa kolli; KANERVATASSUN mestari PÖLLÖVIIKSI – vaaleanruskea raidallinen kolli VALKOHÄNTÄ – pieni valkoinen naaras; VIIMATASSUN mestari YÖPILVI – musta naaras PIIKKIHERNEHÄNTÄ – hyvin vaalea harmaa- valkoinen naaras, jolla on siniset silmät LUMIKKOTURKKI – kellanpunainen kolli, jolla on valkeat käpälät JÄNISLOIKKA – ruskeavalkoinen kolli LEHTIHÄNTÄ – tumma raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät KASTEPIKKU – täplikäs harmaankirjava naaras PAJUKYNSI – harmaa naaras; PÄÄSKYTASSUN mestari MUURAHAIKARVA – ruskea kolli, jonka toinen korva on musta HIILLOSJALKA – harmaa kolli, jolla on kaksi tummaa käpälää; AURINKOTASSUN mestari
Klaanin- vanhimmat	AAMUKUKKA – hyvin vanha kilpikonnakuviainen naaras SEITTIJALKA – tummanharmaa raidallinen kolli

JOKIKLAANI

Päällikkö	LEOPARDITÄHTI – epätavallisen täplikäs kullankeltainen naaras
Varapäällikkö	USVAJALKA – harmaa naaras, jolla on siniset silmät
Parantaja	PERHONSIIPPI – täplikäs kullanvärinen naaras; PAJUHOHTEEN mestari
Soturit	MUSTAKYNSI – savunmusta kolli MYRÄHAMMAS – pieni ruskea raidallinen kolli; SÄRKITASSUN mestari RUOKOVIIKSI – musta kolli SAMMALTURKKI – kilpikonnakuviainen naaras, jolla on siniset silmät; SORATASSUN mestari PYÖKKITURKKI – vaaleanruskea kolli VÄREHÄNTÄ – tummanharmaa raidallinen kolli; MALVATASSUN mestari HARMAAUSVA – vaaleanharmaa raidallinen naaras HUOMENKUKKA – vaaleanharmaa naaras KIRJONENÄ – täplikäs harmaa naaras LOIKKAHÄNTÄ – oranssivalkea kolli MINTTUTURKKI – vaaleanharmaa raidallinen kolli; NOKKOSTASSUN mestari SAUKKOSYDÄN – tummanruskea naaras; NIISKU- TASSUN mestari MÄNTYTURKKI – hyvin lyhytkarvainen raidallinen naaras; PUNARINTATASSUN mestari SADEMYRSKY – täplikäs sinertävänharmaa kolli HÄMYTURKKI – ruskea raidallinen naaras; KUPARITASSUN mestari

Kuningattaret JÄÄSIIPPI – valkoinen naaras, jolla on siniset silmät;
KUORIAISPENNUN, PIKKIPENNUN, KUKKAPENNUN ja
RUOHOPENNUN emo

Klaanin- PÄÄSKYHÄNTÄ – tumma raidallinen naaras
vanhimmat KIVIVIRTA – harmaa kolli

MUINAISET

Päällikkö SANAN JALKA – tummanoranssi kolli, jolla on
meripihkanväriset silmät

Teräväkynnet SÄRKYNYT VARJO – hoikka oranssi naaras,
jolla on valkoiset käpälät ja meripihkanväriset
silmät

UJO VASA – tummanruskea naaras, jolla on
meripihkanväriset silmät

TUULEN HUMINA – hopeanharmaa naaras,
jolla on siniset silmät

AAMUINEN JOKI – kilpikonnakuviainen naaras,
jolla on meripihkanväriset silmät

KIVEN LAULU – tummanharmaa raidallinen
kolli, jolla on siniset silmät

TUMMAT VIIKSET – iso, musta, paksu-
turkkinen kolli

KIITÄVÄ PILVI – harmaavalkoinen kolli,
jolla on siniset silmät

SÄRMIKÄS SALAMA – mustavalkoinen kolli,
jolla on meripihkanväriset silmät

Teräväkynsiksi
kouluttautuvat
kissat

NÄRHEN SIIPI – harmaa raidallinen kolli,
jolla on siniset silmät
KYYHKYN SIIPI – vaaleanharmaa naaras, jolla
on siniset silmät
KUUN SIRPPI – valkoinen naaras, jolla on
vihreät silmät
KALAN HYPPY – ruskea raidallinen kolli,
jolla on meripihkanväriset silmät

Kuningattaret

NOUSEVA KUU – harmaavalkoinen naaras,
jolla on siniset silmät
PÖLLÖN SULKA – jäntevä ruskea naaras,
jolla on keltaiset silmät

Vanhimmat

PILVINEN POUTA – vaaleanoranssi naaras,
jolla on vihreät silmät
JUOKSEVA HEVONEN – tummanruskea kolli,
jolla on keltaiset silmät

KLAANIEN ULKOPUOLISIA KISSOJA

SOL – ruskean ja kilpikonnakuvioiden kirjava pitkäkarvainen kolli,
jolla on vaaleankeltaiset silmät

MUITA ELÄIMIÄ

KESKIYÖ – tähtiä katseleva mäyrä, joka asuu meren rannalla

kaksijalkojen vihreälehtipaikka

kaksijalkanpesä

kaksijalkojen polku

kaksijalkojen polku

äukio

VARJOKLAANIN LEIRI

kaksijalkojen vihreälehtipaikka

puolisilta

pieni ukkospolku

puolisilta

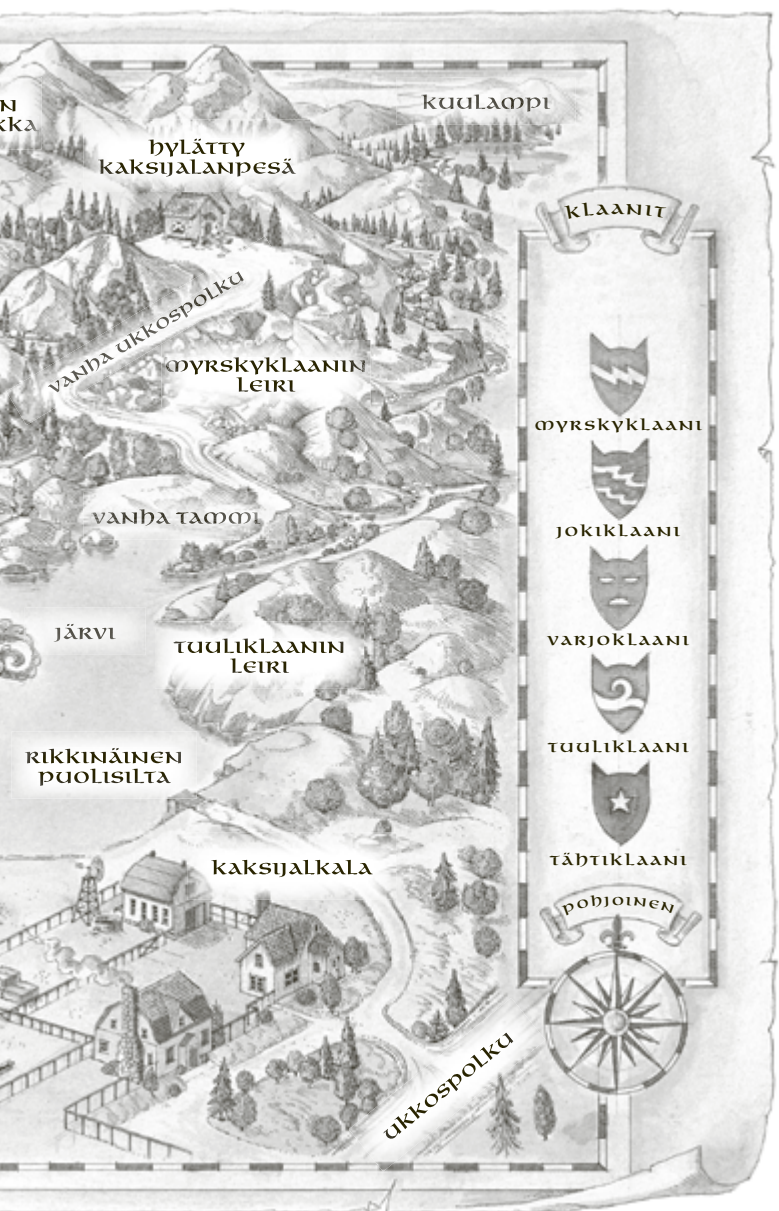
KISSAN SILMIN

SAARI

PURO

JOKIKLAANIN LEIRI

hevospaikka

N
kka

kuulaoppi

hylätty
kaksijalanpesä

vanha ukkospolku

myrskyklaanin
leiri

vanha taommi

järvi

tulikkaanin
leiri

rikkinäinen
puolisilta

kaksijalkala

ukkospolku

KLAANIT

myrskyklaani

jokiklaani

varjoklaani

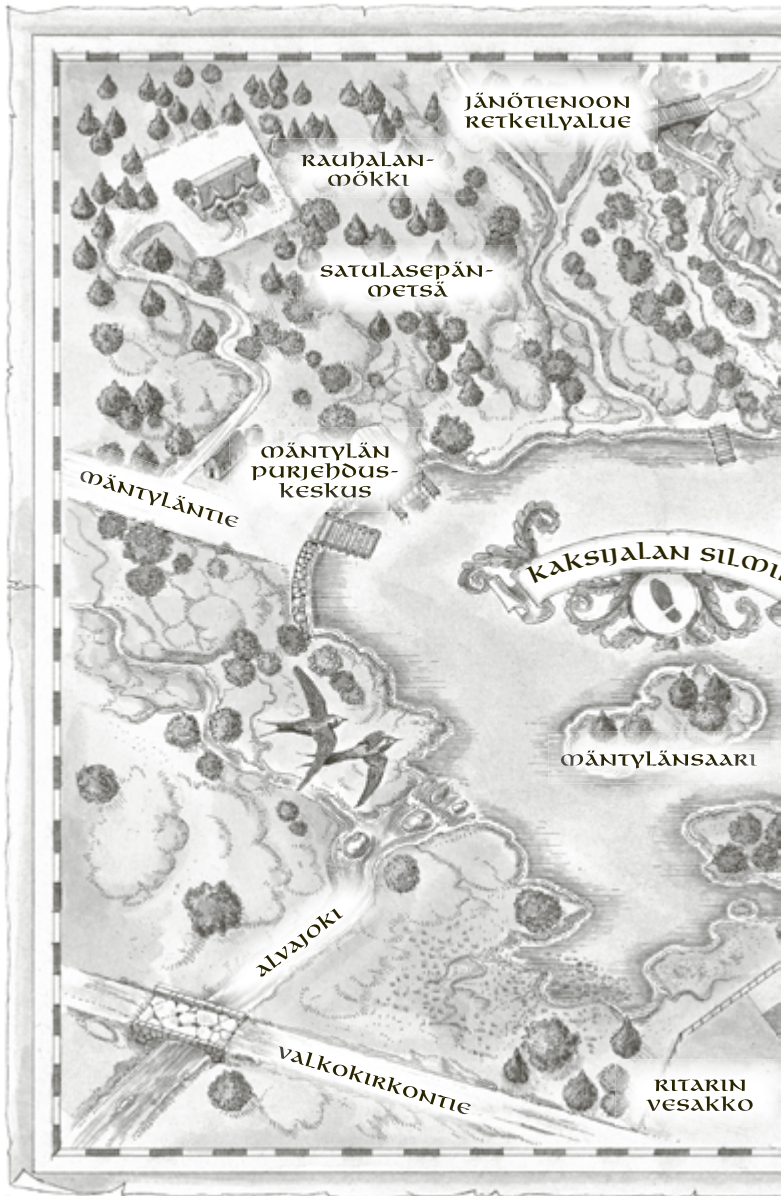
tulikkaani

tähtiklaani

POHJOINEN

JÄNÖTIENOON
RETKEILYALUE

RAUBALAN-
MÖKKI

SATULASEPÄN-
METSÄ

MÄNTYLÄN
PURJEHDUS-
KESKUS

MÄNTYLÄNTIE

KAKSIJALAN SILMÄ

MÄNTYLÄNSAARI

ALVAJOKI

VALKOKIRKONTIE

RITARIN
VESAKKO

KRISTALLILAMPI

hylätty
työmiehen
talo

KIVILOUHOKSENTE
(ei käytössä)

KIVI-
LOUHOS

JÄNÖKUMMAN
METSÄ

MAASTO

Lehtimetsää

Mäntymetsää

SUOTA

JÄRVI

polkuja

RAUHALANJÄRVI

JÄNÖKUMPU

POHJOINEN

JÄNÖKUMMAN
RATSASTALLI

JÄNÖKUMMUNTE

ESINÄYTÖS

TUULI LAKAISI PALJASTA nummea ja toi mukanaan saderyöppyjä. Sitkeä ruoho oli märkää, ja vesi oli murtautunut läpi jonkin puron äyräistä ja levinnyt isoksi lammikoksi, jonka pintaan lätsähteli sadepisaroiita.

Lammikon rannalla kyyhötti mäyränaaras, jota jäätävä tuuli ja sade eivät näyttäneet hetkauttavan. Hän katseli veteen kauan kuin olisi nähnyt jotakin siellä, harmaan pilven särkyneen kuvajaisen takana; sitten hän nosti päänsä ja katsoi ympäriilleen.

”Olen tullut”, hän ilmoitti.

Kivikon takaa ilmestyi musta naaraskissa. Hän oli melkein pelkkä varjo, ja hänen käpälissään välkehtivät tähdet. Häntä seurasi hopeanharmaa kolli, jonka vihreät silmät levisivät hänen lähestyessään mäyrää. Ympärillä hohtavassa tähtien valossa hän näytti sadevedestä tehdyltä.

”Miksi me olemme täällä?” Kollin ääni oli käheä, aivan kuin hän ei olisi pitkään aikaan käyttänyt sitä. ”Tällaisena päivänä meidän pitäisi maata kerällä lämpimässä pesässä.”

”Totta on, Joki”, musta naaras naukaisi. ”Kenen ajatus oli lähteä ulos tähän ketunilmaan?”

”Minun.” Piikkihernepensaana takaa ilmestyi kolmas kissa, roteva kellanpunainen kolli, jolla oli valkeat käpälät. Hänen

meripihkanvärississä silmissään kiiluivat tähdet, ja silti hän näytti aineettomalta kuin tulenliekki. ”Niin kuin hyvin tiedät, Varjo. Meidän on pakko tavata.”

Varjo tuhahti. ”Minun ei ole *pakko* tehdä mitään mitä sinä sanot, Myrsky.”

Myrsky nyökkäsi. ”Ei tietenkään. Mutta meidät on kutsunut yhteen klaanejamme uhkaava vaara. Klaanit ovat vähällä joutua lopulliseen kadotukseen – ja se on sinun syytäsi, Keskiyö.” Hänen äänensä muuttui terävämmäksi.

Ennen kuin Keskiyö ehti vastata, Joki otti puheenvuoron. ”Missä Tuuli on? Emme voi keskustella tästä ilman häntä.”

”Täällä ollaan.” Ääni kuului pidemmältä jokivarresta. Jäntevä naaraskissa erottui juuri ja juuri vasten litimärkää nummiruohikkoa; vain hopeanhohde hänen ympärillään paljasti hahmon ääriiviivat. Naaras pinkaisi alas kohti lampea kevein askelin. ”Miksi värjöttelette täällä kuin eksyneet pennut?” hän kysyi hiukan pilkkallisesti. ”Tämmöisessä mitättömässä pikku sateessa ja tuulessa.”

Varjo avasi suunsa, mutta Myrsky keskeytti hänet. ”Emme me kaikki ole tottuneet elämään avomaastossa. Mutta viis nyt siitä. Meidän on selvitettävä, miksi Keskiyö on paljastanut klaanien salaisuudet.”

”Miksi meidän?” Joki nurisi hytisten. ”Onhan Tähtiklaanissa nuorempiakin kissoja. Miksi kutsua meidät aikojen alusta?”

Tuuli nyökytteli. ”Emmekö me ole tehneet jo tarpeeksi? Muodostimme klaanit ja johdatimme niitä läpi ensimmäisten vuodenaikojen. Ne ovat olleet meille kiitollisuudenvelassa kaikkien kuiden ajan aina siitä lähtien, kun kuljimme metsässä.”

”Meidän on edelleen varjeltava klaanejamme”, Myrsky sanoi hiljaa. ”Tämä on sellainen vaara, jota ne eivät ole koskaan

ennen kohdanneet.” Hän kääntyi kohti mäyrää. ”Keskiyö, miksi paljastit salaisuutemme?”

”Niin, ja vielä sille kapiselle, variksenruokaa syövälle erakolle?” Varjo sähähti ja nyppäisi kynsillään ruohikkoa. ”Hänen tultuaan minun klaanini on hylännyt soturiesi-isänsä.”

”Hiekkajyrkänteillä minä Solin tapasin”, Keskiyö aloitti rauhallisesti. ”Ensitapaaminen se oli.”

”Ja sinäkö lavertelet salaisuudet jokaiselle tuntemattomalle, joka sattuu talsimaan ohi?” Tuuli murisi.

”Etkö tajua, että kertomalla meistä niin paljon olet antanut hänelle valtaa klaaneihin?” Myrsky tivasi.

”Tieto ei aina valtaa”, Keskiyö vastasi. ”Klaanit ei tarvitse salailua itsensä suojeluun. Kulkukissat ja erakot pysyy poissa; ne tietää, ei klaanielämä sovi niille.”

”Tämä erakkopa ei pysynytkään”, Joki huomautti.

”Klaanien ei tarvis mennä piiloon”, Keskiyö jatkoi sinnikkäästi. ”Jos menisi, ei olisi tarpeeksi vahvoja kun tulee haasteet ulkoa.”

”Minun soturini ottavat vastaan *minkä tahansa* haasteen”, Tuuli napautti.

”Haasteet ei aina hampaita ja teräviä kynsiä”, mäyrä huomautti.

Tuuli sihahti. Hänen niskakarvansa nousivat pystyyn, ja hän työnsi kyntensä esiin. ”Älä pidä minua ihan hölmönä! Yrität vain kierrellä sitä, että teit hirvittävän virheen. Tähtiklaanin soturit paljastivat sinulle salaisuutensa, ja sinä kerroit ne ventovieraalle! Ilman sinua Varjoklaanissa ei olisi nyt minkäänlaisia ongelmia.”

Keskiyö nousi käpälilleen. ”Vedä kynnet sisään, pikku soturi”, hän mörisi. ”Typerää tappeluun ryhtyä, jos toinen ei vihollinen.”

Muutaman silmänräpäyksen ajan Tuuli seiso i hievahtamatta ja perääntyi ja veti kynnet sisään vasta, kun Myrsky laski häntänsä hänen lavalleen.

”Riitelemisestä ei ole hyötyä”, kaikkien aikojen ensimmäinen Myrskyklaanin päällikkö maukui. ”Salat on tuotu julki. Meidän on ratkaistava, mitä voimme nyt tehdä klaaniemme hyväksi.”

Joki pudisti päätään. ”En kyllä tiedä ollenkaan.”

”En minäkään.” Varjo heilautti turhautuneena häntäänsä. ”Haluaisin repiä kurkun auki tuolta kiittämättömältä mäyrältä, mutta ei se enää muuttaisi mitään.”

”Me emme nyt ymmärrä”, Myrsky sanoi Keskiyölle. ”Jaoimme kanssasi salaisuutemme, ja sinä puolestasi olet tehnyt paljon klaaniemme hyväksi. Miksi nyt haluaisit tuhota ne näin?”

Ennen kuin hän ehti loppuun, nousi tuuli ja tähtikissat alkoivat haihtua näkyvistä, hälvetä kuin sumu.

Keskiyö katseli kirkkailla nappisilmillään, miten hailakat hahmot hävisivät ja tähtien kimmellys sammui.

Muutaman hännänmitan päästä tuulenpieksemän pensaan takaa tuli esiin kissa: karvaton, sokea, mulkosilmäinen.

”Kuulitko, Kallio?” Keskiyö kysyi.

Kallio nyökkäsi. ”Tiesin etteivät klaanipäälliköt katsoisi hyvällä sitä, että paljastit asioita Solille”, hän kähisi. ”Mutta eihän sinulla ollut vaihtoehtoa. Kolmikon mahti on tulossa, ja klaanien *on oltava* valmiina.”

LUKU 1

KUU LEPÄSI SUUNNATTOMANA kultakiekkona mustien kukkuloiden laella. Tähdet hohtivat Paatsamalehden pään yllä ja muistuttivat häntä siitä, että hän oli esi-isien henkien varjeluksessa. Hänen nahkaansa alkoi kihelmöidä, kun hän näki harjanteella liikettä. Sinne oli ilmaantunut kissa, jonka hahmo piirtyi kuun eteen. Paatsamalehti tunnisti leveän pään ja tupsukorvat sekä tuuheapäisen hännän. Vaikka hahmo näytti valoa vasten mustalta, hän tiesi sen turkin värit: se oli valkoinen ja siinä oli ruskeita, mustia ja kellanpunaisia laikkuja.

”*Sol!*” hän sihahti.

Varjohahmo köyristi selkensä ja nousi sitten takajaloilleen etukäpälät ojossa kuin olisi aikeissa raapia taivasta. Se loikkasi eteenpäin, ja loikatessaan se paisui niin valtavaksi että peitti kuun ja hehkuvat tähdet. Paatsamalehti kyyristyi täristen pimeydessä, joka oli synkempi kuin metsän syvimmat pimennot.

Hänen ympäriltään kajahti hätäisiä rääkäisyjä: kokonainen piileskelevä kissaklaani puhkesi vaikeroimaan peloissaan, kun varjo sulki heidät Tähtiklaanin suojelevan katseen ulottumattomiin. Metelin yli kiiri huuto: ”Paatsamalehti! Paatsamalehti! Tule ulos!”

Paatsamalehti yritti säännätä kauhuissaan liikkeelle mutta juuttui kypälistään pehmeisiin sammaliin ja sananjalkoihin. Soturien pesän oksien välistä siivilöityi heikkoa valoa. Parin ketunmitan päässä Pähkinähäntä kömpi vuoteestaan ja ravis-teli sammalhippusia karvoistaan.

”Paatsamalehti!” Huuto kuului taas, ja tällä kertaa Paatsama-lehti tunnisti Koivuruskan ärtyneen äänen, joka tuli pesän ulkopuolelta. ”Aiotko nukkua koko päivän? Meidän pitäisi olla metsällä.”

”Tullaan.” Paatsamalehti lähti tokkuraisena ja karvat unen jäljiltä väristen kohti lähintä aukkoa oksistossa. Matkalla sin-ne hän törmäsikin äkkiä sananjalkojen alla nukkuvan kissan takapäähän ja kompuroi siitä yli.

Pilvihännän pää ponnahti pystyyn. ”Pyhä Tähtiklaani!” hän murahti. ”Eikö täällä saa nukkua rauhassa?”

”A-anteeksi”, Paatsamalehti sopersi muistaessaan, että Pilvihäntä oli ollut edellisiltana myöhäisessä partiossa; ensimmäisen soturiyönsä vartiossa istuessaan hän oli nähnyt tämän palaavan leiriin Tomuturkin ja Ratamohännän kanssa.

Niin minun tuuriani. Ensimmäinen päivä, ja onnistun jo suututtamaan yhden vanhemmista sotureista.

Pilvihäntä tuhahti ja kypertyi uudelleen, sulki siniset sil-mänsä ja upotti nenänsä turkkiinsa.

”Ei se mitään”, Pähkinähäntä sanoi hiljaa ja silitti kuonollaan Paatsamalehden lapaa. ”Pilvihäntä on pahempi naukumaan kuin kynsimään. Äläkä anna Koivuruskan ärsyttää itseäsi. Hän komentelee uusia sotureita, mutta siihen tottuu nopeasti.”

Paatsamalehti nyökkäsi kiitollisena vaikkei kertonutkaan Pähkinähännälle todellista syytä järkytykseensä. Ei häntä Koivuruska vaivannut vaan hänen sisällään kiireestä kanta-

päähän sykkivä muistikuva unesta; se teki hänen käpälistään kömpelöt ja piinasi mieltä.

Hänen katseensa kääntyi kohti makuusijaa, johon hänen veljensä Leijonatassu – ei, vaan *Leijonaroihu* nyt – oli käper-
tynyt vahtiyön päätyttyä. Paatsamalehti olisi nyt kaikkein eni-
ten halunnut puhua veljensä kanssa. Makuusija oli kuitenkin
tyhjä. Leijonaroihu oli ilmeisesti lähtenyt ulos aamupartioon.

Paatsamalehti työntyi pesästä Pähkinähännän perässä as-
keliaan varoen. Ulkona oli Koivuruska kuopimassa kärsimät-
tömänä maata.

”Viimeinkin!” hän tuhahti. ”Mikä sinua viivytti?”

”Ota rennosti, Koivuruska.” Vatukkakynsi, Myrsky-
klaanin varapäällikkö ja Paatsamalehden isä, istuskeli hän-
nänmitan päässä häntä siististi käpälien ympärillä. Hänen
meripihkanvärissä silmissään oli tyyni katse. ”Ei riista mi-
hinkään karkaa.”

”Ei ennen kuin huomaa meidät”, lisäsi Hiekkamyrsky,
joka loikki paikalle tuoresaaliskasalta.

”Jos siellä mitään riistaa on.” Koivuruska huitaisi hännäl-
lään. ”Taistelun jälkeen tuoresaalista on ollut paljon aiempaa
vaikeampi löytää.”

Paatsamalehden muriseva vatsa kertoi, että Koivuruska oli
oikeassa. Useita auringonnousuja sitten kaikki neljä klaania
olivat taistelleet Myrskyklaanin reviiirillä; rääkynä ja rymistely
oli säilyttänyt riistaeläimet pois tai ajanut ne syvälle maan
uumeniin.

”Ehkä riista alkaa hiljalleen palaila”, hän tuumi.

”Ehkä”, Vatukkakynsi myönsi. ”Menemme tänään kohti
Varjoklaanin rajaa. Sillä suunnalla ei käyty niin kovia taiste-
luita.”

Paatsamalehti jännittyi Varjoklaanin mainitsemisesta.
Näenkö taas Solin? hän mietti.

»Keskiyö sanoi että tieto
ei aina ole valtaa.
Mutta joskus se on.»

Soturikissaklaaneissa kuohuu. Varjoklaani on kääntänyt selkensä Tähtiklaanille ja ryhtynyt seuraamaan järvelle tulleen muukalaisen opetuksia. Närhitassu uskoo kuitenkin esiisien merkitykseen ja päätyy tutkimusretkillään kauas klaanien menneisyyteen. Hänen sisarusensa ovat tukalassa tilanteessa: Paatsamalehti pelkää soturilain murenemista, Leijonaroihu väkivaltaisia näkyjään. Edes kohtalokas kulku-tauti ja raivoava rajuilma eivät ole kuitenkaan mitään verrattuna järkyttävään salaisuuteen, joka on vaarassa paljastua kaikille.

Kolmikon mahti on kolmas Soturikissat-saaga.
Pitkät varjot on saagan viides osa.

9 789510 496374

www.wsoy.fi

T84.2

ISBN 978-951-0-49637-4

Kannen kuva: Owen Richardson